

dels quatre cents seixanta aficionats granollerins. En Manolo es va abraçar amb l'Oña; en Rayon amb en Galletes; l'Hereu amb en Garí i en Saló amb les noies del basquet. I, sort de la mare de la Gelabert que entre mig de totes va aturar el noi Saló d'aquella mena d'alegria!...

L'arribada a Granollers dels nous campions va ésser apoteòsica. Mitja ciutat els esperava davant de La Unió Liberal, car l'altra mitja era al cine. En Lladó, amb la bandera del club, i seguit de tots, va dirigir-se cap a la Casa Gran — això és un dir — on els jugadors foren rebuts per tots els regidors granollerins. El primer que parla és En Bofill, qui, poc més, poc menys, engega el següent parlament, dirigint-se al batlle de la Ciutat:

«Com tothom ja sabeu, jo em dedico a la cacera, i amb el mateix entusiasme que hi vaig perseguint una llebre, he anat a cercar el títol de campions de Catalunya que avui ofereixo a la nostra nostrada ciutat davant del nostre primer representant perquè serveixi d'estímul a tot el jovent granollerí»

El senyor Camillo dóna les gràcies i felicita l'equip per la seva gesta i per últim En Lladó diu que l'emoció i la gana que porta (car de les deu del matí el seu estómac no havia pres contacte amb teca de cap mena), que agraeix de tot cor a la ciutat de Granollers les mostres de simpatia rebudes i que en Rifé, quan ha sentit allò de la llebre que ha dit el senyor Bofill, li ha demanat on la rostien.

El poble demana la presència dels jugadors al balcó de l'Ajuntament i s'engeguen més parlaments, que Sanz acaba amb tres *pi! pi! pis!* emocionants.

Les autoritats obsequien els jugadors amb pastes i xampany i tot s'acaba entre mig d'alegria i tranquil·litat.

Els de Mataró, que al menys eren set cents, duïen un camió ple de banderes, papereis i serpentines per tal d'estorar la nostra carretera, cas de guanyar el partit. Però tots, absolutament tots, varen fer la volta per Barcelona... *Paveros!*...

En Garí, era al camp amb la seva xicoteta. ¡Pobre xicot, com patia! No per la xicoteta, sinó perquè veia els salts de cabra boja d'en Sanz i l'ànima se n'hi anava cap al *verde césped*.

Com que hi ha moltes esperances d'ingressar al Grup A, la Junta del Granollers està a punt de comprar una camionada d'alfals per anar-la escampant pel camp abans del partit i un cop acabat aquest el recolliran i fins l'altra setmana.

Això es saber fer economies!

En el camp del Terrassa, el senyor Camillo seia al costat del senyor Bofill, i com que de futbol hi enten molt

poca cosa, tot sovint li feia preguntes; però com que el senyor Bofill tampoc no està molt fort en qüestions de pilota, a continuació ho consultava a l'Oña. L'Oña ho explicava al senyor Bofill i el senyor Bofill al senyor Camillo.

I així, *tuti contenti*.

Quan es va saber que el Granollers havia guanyat a Terrassa, el nostre Ajuntament va fer gestions per a contractar una orquestra per anar a rebre els jugadors, però no fou possible: totes estaven contractades.

Un regidor proposava fer la recepció amb un piano de maneta.

Vaja, home, vaja!

Els pobres nois de l'Iluro, quan en Sanz els encolomà el tercer cacau, varen posar una cara més llarga que la quaresma. ¡Adeu, *ailusions!*

Ara, a no deixar-se passar els cinc dàtils per la fesomia i avant sempre, que *el mundo es vuestro!* Sobre tot si us gasteu els deu cèntims.

Visca el Granollers S. C.!!

L'AIGUADER

EL NOU PATRÓ DE CATALUNYA

Sant Jordi Granollers S. C. matant l'aranya ilurenca

Imp. Garrell : Clavé, 25:Telèfon 23 : Granollers

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

Telèfon 202

HORA OFICIAL DEL COMERÇI DE LA INDÚSTRIA

Carles Sanz

Representant

té el gust d'oferir als socis i no socis del Granollers S. C. gran assortit en **Relloges** de totes marques, **Joieria** de tota mena i **Bisuteria** de qualitat extra garantida
PREUS DE FÀBRICA

S'adoben tota classe de RELLOTGES i JOIES
Demaneu a CARLES SANZ : Hotel Europa : Granollers

L'Esquellot- 9